

SXEDIO.390

5.7.1958: Η ΛΟΥΚΙΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΣΤΗΝ ΑΥΓΟΡΟΥ. ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑ

Η Λουκία Παπαγεωργίου γεννήθηκε στην Αυγόρου στις **23** Μαρτίου **1926** και φονεύθηκε στο χωριό της στις **5** Ιουλίου **1958** από σφαίρες Αγγλου στρατιώτη.

Η Παπαγεωργίου, **31** χρόνων, και μητέρα έξι παιδιών ηλικίας από **2-10** χρόνων, ηγούμενη ομάδας νεαρών συγχωριανών της γυναικών όρμησε εναντίον των Αγγλων που κακοποιούσαν νεαρό, γιατί αρνείτο να κατεβάσει από την πλατεία του χωριού της "πανώ" στο οποίο ήταν γραμμένο σύνθημα εναντίον του Σχεδίου Μακμίλλαν για επίλυση του Κυπριακού.

Από τις σφαίρες σκοτώθηκε επίσης ο Παναής Ζαχαρία, γεωργός, **46** χρόνων, πατέρας πέντε παιδιών ηλικία μεταξύ **5-20** χρόνων.

Η Λουκία πλήγηκε από σφαίρες στο κεφάλι και ο Ζαχαρία στο στήθος.

Από σφαίρες τραυματίστηκαν μεταξύ άλλων οι Μαρία Α. Ερωτα, **23** χρόνων, μητέρα βρέφους, Προκοπού Δημ, Ελευθερίου **17** χρόνων, Γιαννής Α. Κουλής, **47** χρόνων, Παστρού Τελεβάντου **80** χρόνων, Λευτέρης Πάτσος **75** χρόνων, Βαρβαρού Χ" Τάπου, **17** χρόνων, Κατερίνα Ανδρέου Στυλλή Τοουλή, και Μαρία Μουστακά.

Ελαφρότερα τραυματίστηκαν εκατό περίπου άλλα άτομα.

Στη θανατική ανάκριση για την Παπαγεωργίου και τον Ζαχαρία (**30.6.58**) ο υπολοχαγός Μπλέϊκ ανέφερε ότι πυροβόλούσε αδιάκριτα εναντίον των γυναικών.

Κατέθεσε ότι όταν πυροβόλησε δεν μπορούσε να δει το παράθυρο του αυτοκινήτου μέσα στο οποίο βρισκόταν και από το οποίο έβαλλε, γιατί ήταν μισοξαπλωμένος.

Η Βαρβάρα Χαραλάμπους από το Αυγόρου μια από τις γυναίκες που είχαν τραυματισθεί ελαφρά κατέθεσε στο δικαστήριο ότι στις **2** το απόγευμα της

5ης Ιουλίου 1958 βρισκόταν στο σπίτι της όταν άκουσε φωνές και γυναίκες να κατευθύνονται προς την πλατεία του χωριού και τις ακολούθησε.

Πρόσθεσε σύμφωνα με την εφημερίδα "Χαραυγή" (31.7.58):

"Οι φωνές που άκουσα, δεν γνώριζα αν ήσαν φωνές ανδρών ή γυναικών. Όταν έφθασα στην πλατεία είδα τέσσερα στρατιωτικά αυτοκίνητα και στρατιώτες. Υπήρχαν εκείνη τη στιγμή περί τα 10 άτομα στην πλατεία και το κάθε τι ήταν ύσυχο. Είδα τους στρατιώτες να παίρνουν το παιδί, το οποίο δεν αναγνώρισα γιατί ήταν μεταξύ των στρατιωτών. Οι στρατιώτες διέταξαν το παιδί να κατεβάσει ένα σύνθημα αλλά δεν ξαίρω αν αρνήθηκε. Οι στρατιώτες κλωτούσαν το παιδί και το χτυπούσαν με ρόπαλα, ενώ το κρατούσαν.

Δεν είδα κανένα να ρίχνει πέτρες. Παρέμεινα εκεί για 10-15 λεπτά. Δεν υπήρχαν πολλοί άνδρες στα καφενεία. Εδώσα κατάθεση στην αστυνομία ότι λίγοι άνδρες ήλθαν προς βοήθεια εμάς των γυναικών. Όταν οι Άγγλοι μας κτυπούσαν, άκουσα πολλούς πυροβολισμούς, περίπου 20-30. Εστρεψα την κεφαλή μου προς το αυτοκίνητο και είδα το μυδράλλιοβόλο να πυροβολεί. Τούτο κατευθυνόταν προς εμάς τις γυναίκες. Μόλις άκουσα τους πυροβολισμούς στράφηκα για το σπίτι μου με τη φονευθείσα οπότε την είδα να πέφτει χάμω και να μένει εκεί. Την στιγμή που έπεσε η γυναίκα ένιωσα ότι πληγώθηκα από σφαίρα. Μετά πήγα στο σπίτι μου και απ' εκεί μικρό αυτοκίνητο με μετέφερε στην κλινική του γιατρού Χατζηαθανασίου.

Η μάρτυρας είπε επίσης ότι δεν είδε κανένα να αναβαίνει στο στρατιωτικό αυτοκίνητο".